

راهبرد بهسازی و نوسازی بافت فرسوده منطقه ۷ شهر اصفهان

آتنا بشگرد نصیر آبادی^۱ و حسن حکمت نیا^۲

^۱ دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری گرایش بهسازی و نوسازی

^۲ دانشیار دانشگاه پیام نور

چکیده

به دنبال تحولات انقلاب صنعتی در زمینه‌های تکنولوژیکی اقتصادی- اجتماعی و پیامدهای ناشی از هجوم و تمرکز جمعیت‌ها و فعالیت‌ها به بخش مرکزی شهرها، موجب گردیده که این بافت‌ها دچار افت فیزیکی، اقتصادی و اجتماعی شوند. بنابراین با گذشت زمان، بافت‌های قدیمی و مرکزی شهرها پویایی خود را از دست داده و محله‌های خوب شهری به محله‌های پست و مسئله‌دار تبدیل شده‌اند و هم‌چنین دچار عدم تعادل گشته و قادر به پاسخگویی نیازهای جدید جوامع شهری نیستند. شهر اصفهان به عنوان یکی از شهرهای قدیمی ایران، در معرض خطر نابودی و فرسودگی قرار دارد. این پژوهش به ارزیابی ساختار بافت فرسوده منطقه ۷ اصفهان با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی پرداخته است. اطلاعات مورد نیاز جهت تحقیق فوق به روش کتابخانه‌ای و میدانی گردآوری شده‌اند، روش میدانی بصورت پرسشنامه، مصاحبه و مشاهده می‌باشد. هدف این پژوهش، بررسی و شناخت دقیق بافت فرسوده منطقه ۷ شهر اصفهان از طریق آنالیز کمی و آنالیز کیفی با استفاده از مدل‌های SWOT، ماتریس کیفیت و... می‌باشد. در این پژوهش، ابتدا محیط داخلی و خارجی در قالب مدل SWOT تحلیل گردید و سپس سازگاری کاربری‌ها با استفاده از ماتریس‌های کیفی مورد بررسی قرار گرفت و در نهایت میزان فرسودگی قسمت‌های بافت فرسوده از طریق مدل AHP مورد تحلیل قرار گرفت.

واژه‌های کلیدی: بافت فرسوده، کاربری اراضی شهر، مدل shift share، مدل swot، ماتریس‌های کیفیت، مدل AHP